

Pou de glaç d'Horta d'Avinyó

Avinyó

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Horta d'Avinyó
Emplaçament 70 m a l'est del Carrer de l'Hostal

Coordenades:

Latitud: 41.82284
Longitud: 1.96609
UTM Est (X): 414136
UTM Nord (Y): 4630623

Classificació

Número de fitxa 08012 - 62
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Popular Modern
Segle XVIII
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Comencen a aparèixer esquerdes preocupants a dalt de tot de la paret del pou.
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL, DOGC (08-11-1989)
Número inventari si, IPA
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ajuntament d'Avinyó Pl. Major, 11 08279 - Avinyó
Autoria de la fitxa Marc Cucurella Pinilla
Data de registre de la fitxa: dv., 19/10/2007 - 02:00

Descripció

Avui només es conserva la meitat del què havia estat el pou de glaç com a conseqüència de la creació de la carretera d'Artés a Avinyó (B-431). Es tractava d'un pou de dimensions més aviat petites (uns 6 m d'alt i 5 m de diàmetre). El mur té un gruix de 43 cm. Conserva una de les dues obertures que tenia el pou. Està fet amb carreus irregulars de pedra lligades amb morter.

Història

Un pou de glaç era una excavació feta sota terra, generalment circular, la finalitat de la qual era emmagatzemar el gel o glaç produït en les geleres properes per tal de, tal com passava amb la neu, poder proveir la població per al consum de tot l'any. El pou era fet amb parament de pedra seca la majoria de les vegades. A la part superior, la que quedava a la vista des de l'exterior, es tancava el pou amb una coberta o teulada de volta semiesfèrica del mateix material, amb dues o tres obertures. Aquestes, normalment de forma rectangular, tenien la finalitat de permetre l'accés i l'extracció dels blocs de gel mitjançant una politja i, a la vegada, l'accés del personal que hi treballava. Aquests sistemes de construcció donaven un aïllament a l'interior gairebé hermètic i facilitaven que en llocs de poca alçada o de nevades poc freqüents poguessin existir autèntiques "neveres" que proporcionaven el gel necessari per al consum humà.

Bibliografia

- Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya. (08-11-1989), núm. 1216, Generalitat de Catalunya, Barcelona
- PERARNAU LLORENS, Jaume (1992). Els pous de glaç de la comarca de Bages, Quaderns núm. 5, Manresa, Centre d'Estudis del Bages, pàg. 47.
- TRESERRA, Joan (prev.) (1932). Notes històriques de Sant Joan d'Avinyó, Manresa.

